

blive behandlet som personer, der har en sigtets retigheder. Det kan faktisk være med til at skabe større problemer for barnet end det modsatte.

Nogle af de synspunkter, jeg har hørt, har også været, at man må prøve at finde en rigtig balance i tingene og ikke overløvgive på et område og eventuelt ad den vej skabe nogle regler, der gør, at børn skal tilbageholdes i langt flere timer, end det egentlig er nødvendigt, men på den anden side må man selvfølgelig også sikre barnet den nødvendige støtte og beskyttelse. Derfor tror jeg også, at det er fornuftigt nok, at der under udvalgsbehandlingen bliver plads til, at de synspunkter bliver hørt.

Så med dette vil jeg sige, at jeg ser frem til udvalgsbehandlingen. Jeg takker for den generelt positive modtagelse af forslaget, som jo først og fremmest har til hensigt at lovfæste, man kan sige, regler, man allerede kender i dag, så det står fuldstændig klart, hvorledes politiet skal håndtere de her sager.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Vi vil gerne starte med at tilkendegive vores positive holdning til ministerens åbenhed over for den videre debat om forslaget, for det er jo et meget principielt og meget omfattende lovforslag. Hvis man ser tilbage på den debat, der var lige efter sommerferien, og hører, hvad regeringens parlamentariske grundlag ellers mener om børn af den her størrelse, og hvordan de skal behandles i retssystemet, så er vi glade for, at lovforslaget er landet på det plan, det nu er landet.

Kl. 13.00

Noget, der er afgørende for, at vi får sikret en ordentlig behandling af børn, der begår kriminalitet, er jo de sociale myndigheders ageren. Der står i lovforslaget, at der snarest muligt skal ske underretning af de sociale myndigheder fra politiets side, når man enten vil tilbageholde eller anholde en ung, men har ministeren noget overblik over, hvor hurtigt de sociale myndigheder er i stand til at komme til stede, så barnet ikke kommer til at sidde eller allerede i dag sidder unødigt længe?

Vil ministeren i givet fald, hvis der er problemer, være klar til at se på, hvordan det kan præciseres, at når de sociale myndigheder underrettes, handler det ikke bare om, at de skal have at vide, at barnet er anholdt eller tilbageholdt, men at de skal komme til stede, så der kan blive sat en proces i gang? Det handler om, at barnet så

hurtigt som muligt skal hjælpes ud af kriminaliteten med en social indsats.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg er fuldstændig enig med hr. Morten Bødskov i, at en af opgaverne i hvert fald er at sikre, at de sociale myndigheder hurtigst muligt kommer til stede.

Jeg vil gerne under udvalgsbehandlingen medvirke til, at vi kan få afklaret, hvorvidt der er nogle problemer i den almindelige administration og arbejdstilrettelæggelse, og hvordan vi får sikkerhed for, at de sociale myndigheder møder op og overtager det, der egentlig er de sociale myndigheders forpligtelse. Vi skal jo huske på, at når man har at gøre med et barn, der er i en sådan situation, er opholdet på f.eks. en politistation forhåbentlig bare et meget, meget kortvarigt fænomen. Det er meningen, at de sociale myndigheder, skoler og forældre skal tage over og sikre, at de nødvendige sociale foranstaltninger bliver iværksat for at få bragt barnet ud af kriminalitet og give det et andet perspektiv i livet.

Jeg medvirker gerne under udvalgsbehandlingen til at undersøge, om der er nogle, om jeg så må sige, praktiske problemer. Jeg synes ikke, der må efterlades nogen tvivl om, at målet må være, at de sociale myndigheder kommer på banen så hurtigt som muligt til gavn for barnet.

(Kort bemærkning).

Morten Bødskov (S):

Det vil jeg gerne sige ministeren tak for, for også i andre sammenhænge ser vi jo, at der er problemer med myndighedernes samarbejde i disse sager. Med hensyn til ungdomssanktioner og andet er der ufattelig lange sagsbehandlingstider, og vi ser, at unge bliver efterladt så at sige på gaden, og at der går for lang tid, inden de sociale myndigheder får taget sig sammen og får lavet de handlingsplaner, som er gældende for gruppen af 15-17-årige. Det svigt mener vi ikke må ske, især ikke når der er tale om børn under 15 år.

Derfor vil jeg også tilkendegive, at vi agter at følge spørgsmålet op. Det er vigtigt, at vi sikrer, at der er fokus på de rette steder, og at det er de sociale myndigheder, som har hovedansvaret for børn under den kriminelle lavalder, hvis de begår kriminalitet.